

fandtes tidligere i § 17 i den nu ophævede lov nr. 217 af 24. maj 1978 om Statsanstalten for Livsforsikring. Det er en betingelse for anvendelse af bestemmelsen, at livsforsikringspolicen er negotiabel i medfør af reglerne om negotiable dokumenter i lov om forsikringsaftaler §§ 113 og 114, der stort set svarer til gælds-brevslovens §§ 14-21.

#### Til § 58

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om forsikringsvirksomhed.

Bestemmelsen har været gældende siden bygningsbrandforsikring blev reguleret i lov om forsikringsvirksomhed, dvs. siden 1975, hvor bestemmelsen blev overført fra 1889-loven om bygningsbrandforsikring (nr. 47 af 12. april 1889).

Bestemmelsen fastslår, at tilladelse til et forsikrings-selskab til at tegne bygningsbrandforsikring som hovedregel medfører en pligt for selskabet til at kontrahere om næsten enhver bygning.

Det er hensynet til realkredit, som er baggrunden for den pågældende regel, som sikrer, at en forsikringstager altid har adgang til at tegne en bygningsbrandforsikring.

Forpligtelsen kan være begrænset af bestemmelser i selskabets vedtægter eller tilladelse. Begrænsningen kan være geografisk eller angå fravalg af visse bygninger, f.eks. bygninger med stråtag.

Undtagelsen fra forsikringspligten i *stk. 2, nr. 1*, omfatter dels bygninger, der ikke er lovligt opført, dels bygninger der er indrettet i strid med andre brandpræventive bestemmelser. Undtagelsen i *stk. 2, nr. 2*, sigter navnlig til ødegårde og andre bygninger, der erfaringsmæssigt frembyder stor brandrisiko. Det er forudsat, at denne undtagelse kun anvendes, hvor der er tale om en væsentlig forøget risiko for den pågældende bygning, således at selskabet ikke kan afvise at forsikre enhver bygning, der henstår ubenyttet.

#### Til § 59

Bestemmelsen er en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i den gældende lov om forsikringsvirksomhed.

Som i den foregående bestemmelse blev reglerne i stk. 1 og 2 overført i uændret form fra 1889-loven.

Bestemmelsen fastslår, at en bygningsbrandforsikring ikke kan opsiges af selskabet trods manglende betaling af præmie, og at kunden ikke kan opsiges forsikringen uden samtykke fra samtlige tinglyste rettighedshavere, bortset fra tilfælde hvor skift af selskab ikke medfører forringelse af disses retsstilling.

*Stk. 1* er en fravigelse af den sædvanlige regel i forsikringsaftalelovens § 13 om et forsikrings-selskabs ret til at opsiges en forsikring på grund af manglende betaling af præmie. Det er endvidere en udvidelse af den særlige regel i forsikringsaftalelovens § 87, stk. 1 om betydningen af undladt præmiebetaling ved bygningsbrandforsikring. Bestemmelsen er som forsikringsaftalelovens § 87, stk. 1 begrundet i hensynet til panthaveren, men gælder i modsætning til denne lovs regel også i forhold til ejeren af ejendommen. Bestemmelsen skal i øvrigt ses i sammenhæng med stk. 3, som giver forsikrings-selskabet udpantningsret til gengæld for den manglende opsigelsesadgang.

Begrænsningerne i *stk. 2* i kundens ret til at opsiges forsikringen er også begrundet i hensynet til panthaverne, samt andre indehavere af tinglyste rettigheder over ejendommen.

Ved skifte til et andet forsikrings-selskab er det det afgivende selskab, der skal påse, at det modtagende selskab kan tegne bygningsbrandforsikringen uden forringelse af de tinglyste rettighedshaveres retsstilling.

*Stk. 3* fastslår, at forsikrings-selskabet har udpantningsret for den manglende bygningsbrandforsikringspræmie m.v.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med bestemmelsen i stk. 1 om selskabets manglende opsigelsesadgang. Som følge af selskabets udpantningsret for præmier, påløbne renter m.v. samt panteret for ydelserne i den forsikrede ejendom i 1 år fra forfaldsdag, er der for et selskab, der har tegnet bygningsbrandforsikring, i praksis ikke nogen risiko forbundet med, at selskabet ikke kan opsiges forsikringen på grund af den manglende præmiebetaling.

*Stk. 4* giver Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte minimumsbetingelser for forsikrings-selskabers tegning af bygningsbrandforsikring.

### Afsnit IV

#### Til kapitel 7

#### Til § 60

Bestemmelsen er en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i den gældende lov om finansiel virksomhed. Bestemmelsen er tidligere gennemført inden for rammerne af EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag A.

I bestemmelsen er der foretaget enkelte redaktionelle ændringer.

Bestemmelsen indeholder regler om adgangen til at eje og kontrollere betydelige kapitalandele i en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed.